

◀ **Hermes Ahmadi.** Te zien live o.a. 30/11 Hilvarenbeek, 1/12 Station Zuid Den Bosch, 7 en 21/12 Dynamo Eindhoven, 14/12 Weeffabriek Geldrop, 20/1 Pand P Eindhoven. Informatie: hermesahmadi.com.

FOTO PATRICK SPRUYTENBURG

Integreren met Hans Teeuwen in Budel

Dieter van den Bergh
Eindhoven

Hij was ooit de 'enige bruine vlek die in Budel door de straten stuurde', vertelt Hermes Ahmadi (36) uit Woensel-West met Brabants accent. „Ja, dat viel op natuurlijk. Niet iedereen vond het even leuk, zoals de Lonsdale-jongeren die daar rondhingen. Dat was wel een dingetje. Maar over het algemeen waren mensen heel aardig.”

Op zijn tiende kwam hij met zijn ouders en twee zusjes naar Nederland. Omdat er al familie in de buurt woonde, kregen ze een huis in Budel. Het dorp van Hans Teeuwen natuurlijk, een van de redenen dat Ahmadi cabaretier wilde worden. „Eind jaren negentig had Hans vier shows gemaakt. Die gingen in mp3'tjes de klas rond. Iedereen kende zijn teksten uit het hoofd. Hij wás ook geweldig natuurlijk.”

Queer comedy en expats

Inmiddels is Hermes Ahmadi bijna fulltime bezig met comedy. Hij organiseert de zeer populaire tweemaandelijksse Comedy Night in de Effeenaar, het Tilburgs Cabaret Festival, Engelstalige comedy voor internationals, en is in Eindhoven ook betrokken bij de Queer Comedy Night. En

Hij werd geboren in de Sovjet-Unie uit Afghaanse ouders. Opgroeiend in 'wit' Budel integreerde hij in razend tempo. Nu maakt Hermes Ahmadi als comedian de podia onveilig. „Ik geloof niet in 'cancel culture', ga het liefst over grenzen heen.”

dan treedt hij ook nog zelf op. *U bevindt zich hier* heet zijn eerste avondvullende programma.

In de show richt hij zich op rare gewoontes van Hollanders en op de 'absurde' Nederlandse taal. „Elke uitzondering heeft weer een uitzondering.” Maar rode draad is zijn eigen levensverhaal.

Ahmadi werd in 1987 geboren in Almaty, Kazachstan. Zijn Afghaanse ouders studeerden er en hadden elkaar hier ontmoet. „Toen de Sovjet-Unie uit elkaar viel zijn ze terug gegaan naar Afghanistan. Op mijn vijfde werd de oorlog verklaard door de Mujahideen en de Taliban. Ons huis in Mazar-i-Sharif werd door een raket verwoest. We zijn gevlucht, eerst naar Pakistan, toen naar Europa. Gelukkig hoefden we niet in een gammel bootje de Middellandse Zee over. We hebben wel dagenlang gelopen en ik heb nog in de bak van een graafmachine meegereisd. Die reis van ons kostte bakken met geld.”

De Eindhovenenaar is nooit meer te-

rug geweest in Afghanistan. Heeft daar ook geen behoefte aan. „Ik heb wel een soort romantische heimwee naar de mooie momenten. Maar hoeft het niet fysiek mee te maken.” Zijn familieleden zijn ook gevlucht. „Toen de Taliban er laatst weer aan de macht kwam, woonde er nog één tante. We hebben geld ingezameld en haar naar hier kunnen halen. Het is verschrikkelijk wat daar gebeurt, er groeit een verloren generatie op, die bovendien niet kan lezen en schrijven.”

Harde grappen

Maar terug naar de grap, want het moet wel leuk blijven. „Het is entertainment, dus ik vertel mijn verhaal luchtig, vol grappen.” Ahmadi is niet vies van een harde grap. „Ik geloof niet in 'cancel culture', ga het liefst over grenzen heen. Foute grappen die een beetje racistisch of seksistisch zijn. Het zijn vaak mensen die juist niet tot de bespotten groep behoren die er problemen mee hebben. Een cabaretier wordt vaker op z'n woor-

den aangesproken dan een politicus, dat is niet eerlijk. Wij maken geen beleid en bovendien is comedy een vrije vorm van kunst.”

En ja, hij maakt ook grappen over zichzelf, als queer, of over andere mensen uit de lhbt-gemeenschap. „Ik ben best wel eens jaloers op transgenders. Die kunnen tenminste van naam veranderen. Ik ben altijd Hermes, wat natuurlijk 'herpes' werd in Budel.”

Ahmadi is biseksueel. „Voor zover ik weet heb ik nooit met een andere man op straat hand-in-hand gelopen of gezoend. Maar op heel veel plekken voel ik me toch niet op mijn gemak. Wat ik niet kan verbergen is mijn huidskleur. Dat is wél de reden geweest dat ik ben uitgescholden en geslagen. Maar als ik ietsje dapperder was, was waarschijnlijk hetzelfde gebeurd als ik met een man hand-in-hand liep.”

Door op te groeien in Budel, tussen alleen maar witte mensen, is hij in razend tempo geïntegreerd, zegt hij. „Ik ben seculier opgevoed en mijn ouders waren ruimdenkend. Er zou een klasgenootje bij ons eten. Toen dacht mijn moeder: wat eten die Nederlanders? Frikandellen! Oh, dan kopen we een friteuse. Hij vertelde dat in de klas. 'Wat heb je gegeten bij Hermes?, vroeg de leraar, 'hond en kat zeker, haha'. 'Nee, frikandellen!', zei hij.”